

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดซ้ำ ของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเยาวชนชาย มีอายุตั้งแต่ 16-18 ปีซึ่งถูกศาลตัดสินให้เข้ารับการอบรมในสถานฝึกอบรมบ้านกรุณาและบ้านอุเบกขา มีประวัติการกระทำผิดมาแล้วมากกว่า 1 ครั้ง จำนวน 212 คน กับเยาวชนชายที่กระทำผิดเพียงครั้งเดียว แล้วไม่กลับมากระทำผิดซ้ำอีกภายหลังการปลดปล่อยไปแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน เป็นจำนวน 218 คนรวมทั้งสิ้น 430 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง
2. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยยื่นต่อผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา
3. ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มดังต่อไปนี้

กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ

3.1 ทำการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรทั้งหมดโดยพิจารณาคัดเลือกตามเกณฑ์ดังนี้

- เป็นเยาวชนชายที่มีอายุตั้งแต่ 16-18 ปี
- สามารถอ่านหนังสือได้
- ต้องมีประวัติการกระทำผิดมากกว่า 1 ครั้ง

3.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดโควตา (quota) กับกลุ่มตัวอย่างข้างต้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 220 คน จากประชากรทั้งหมด 314 คน แต่เนื่องจากมีข้อมูลบางส่วนขาดหายไป ผู้วิจัยจึงทำการคัดออกไป เหลือกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 212 คน

กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว

3.3 ใช้การคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากร โดยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากฝ่ายควบคุมและสอดส่องของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

- เป็นเยาวชนชายอายุตั้งแต่ 16-18 ปี
- กระทำผิดกฎหมายเพียงครั้งเดียวและไม่กลับมากระทำผิดซ้ำอีกภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน หลังการปลดปล่อย
- สามารถอ่านหนังสือได้

3.4 ทำการคัดเลือกเยาวชนตามเกณฑ์ข้างต้น โดยวิธีกำหนดโควตา (quota) จนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 218 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เป็นจำนวน 430 คน

ผู้วิจัยนำกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มาศึกษาพร้อมด้วยเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างเยาวชนกระทำผิดซ้ำและเยาวชนกระทำผิดครั้งเดียว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind (พัฒนาโดย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 2543)
2. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ศึกษา

1. แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind

มาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้วิจัยนำมาใช้ เป็นมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่พัฒนาโดยคณะวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของคนไทย กับกระบวนการสังคมประติของครอบครัวไทยในปัจจุบันที่เชื่อต่อการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน ซึ่งคณะผู้วิจัยพัฒนาข้อกระทงตามแนวคิดของ Baumrind โดยใช้รูปแบบการรายงานตนเอง และผู้วิจัยจะนำมาตรวัดมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาในครั้งนี้ ซึ่ง ได้จัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเป็น 4 แบบคือ

- 1) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style)
- 2) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian Parenting Style)
- 3) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive Parenting Style)
- 4) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolvement Parenting Style)

แต่ในงานวิจัยนี้เลือกใช้เฉพาะ 2 รูปแบบ ที่ม้งานวิจัยแสดงถึงความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดของเยาวชนชาย ซึ่งได้แก่ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian Parenting Style) และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolved Parenting Style)

วิธีตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับการกระทำหรือทำที่ของพ่อแม่หรือของผู้ตอบเพียงไร แล้วขีดเครื่องหมาย (✓) ทับตัวเลขที่เหมาะสม

หากตรงมากสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 5
หากตรงสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 4
หากตรงและไม่ตรงพอๆกันสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 3
หากไม่ค่อยตรงสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 2
หากไม่ตรงเลยสำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 1

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบในกระถงของมาตรวัดชุดนี้คือ 1 ถึง 5 ดังนี้

การกระทำหรือทำที่	ตรงมาก	ตรง	ตรงและไม่ตรงพอๆกัน	ไม่ค่อยตรง	ไม่ตรงเลย
	5	4	3	2	1
0 พ่อแม่คาดหวังให้ฉันทำตามกฎที่ตั้งไว้	5	4	3	2	1

จากตัวอย่างข้างบน หมายความว่าวัยรุ่นเห็นข้อความทางด้านซ้ายมือ " ตรง " กับการกระทำของพ่อแม่ของวัยรุ่น จะได้ 4 คะแนน

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประเมินค่า

คำตอบ	คะแนน (ข้อกระทงเป็นบวก)	คะแนน (ข้อกระทงเป็นลบ)
ตรงมาก	5	1
ตรง	4	2
ตรงและไม่ตรงพอๆกัน	3	3
ไม่ค่อยตรง	2	4
ไม่ตรงเลย	1	5

1. การสร้างและคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1) คณะวิจัย ได้แก่ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (หัวหน้าโครงการ), ศักนงค์ มณีศรี , ชีระพร อุวรรณโณ , พรรณระพี สุทธิวรรณ, เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์, และสุภาพรรณ โคตรจรัส (เรียงตามลำดับตัวอักษร) ได้ทำการ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารข้อมูลของ Diana Baumrind รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาความเป็นมา และวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา ซึ่งได้มี การสัมมนาร่วมกันเพื่อสร้างและพัฒนามาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูเป็นจำนวน 5 ครั้ง ด้วยกัน

2) คณะผู้วิจัย (จากข้อ 1) ได้ทำการเรียบเรียงข้อกระทงเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ ตามแนวทฤษฎีของ Baumrind และปรับให้มีความสอดคล้องกับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวไทย ซึ่งศึกษาจากงานวิจัยที่ทำมาระหว่างปี 2528-2542

3) ต่อมาคณะผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา ได้สัมมนาร่วมกันเพื่อพิจารณาข้อกระทงในแต่ละด้านของมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู และทำการสรุปข้อกระทงเป็นด้านละ 16-32 ข้อ รวมเป็นข้อกระทงทั้งสิ้น จำนวน 104 ข้อ

4) หลังจากนั้น คณะผู้วิจัย (โครงการมหภาค และโครงการจุลภาค) ได้นำข้อกระทงไปหาค่าความตรง และค่าความเที่ยงของมาตรวัด กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม จำนวนระดับชั้นละ 150 คน โรงเรียนละ 300คน รวมเป็นนักเรียนจำนวน 600คน

5) ต่อจากนั้น จึงได้หาค่าความตรงและความเที่ยงของมาตรวัด โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบรายข้อ (Item Correlation) พบว่า มีข้อที่มีนัยสำคัญต่ำ จึงพิจารณาตัดข้อกระทงทิ้งไป จำนวน 5 ข้อ จากเดิม104ข้อกระทงจึงเหลือข้อกระทงจำนวน 99 ข้อกระทงที่มีนัยสำคัญสูงสุดในแต่ละด้าน ซึ่งจาก

การนำมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูไปทดลองใช้ โดยคณะผู้วิจัย (โครงการมหภาคและโครงการจุลภาค) คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนำข้อมูลจากมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตามสูตรของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู ดังที่เสนอในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ของลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word) จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word)	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Cronbach)
1.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แบบเอาใจใส่ (Authoritative)	1.1 Demands	0.40
	1.2 Rules, Regulations, Discipline	0.66
	1.3 Rule enforcement	0.51
	1.4 Warmth, affection, support	0.78
	1.5 Bi-directional and clear communication	0.65
	1.6 Encouraging independence and individuality	0.50
	1.7 Right of both parent and child	
	1.8 Reward > punishment	0.40
ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่		0.58
2.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian)	2.1 Strong demand	0.59
	2.2 Absolute sets of standards	0.72
	2.3 Value of obedience	0.68
	2.4 Less nurturant	0.68
	2.5 Discouraging bi-directional	0.72
	2.6 Suppressing child independence and individuality	0.43
	2.7 Biased in favor of parental needs	0.61
	2.8 Threat and punishment	0.58

ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม		0.91
3. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive)	3.1 Avoid making demands	0.59
	3.2 Few rules, limits	0.41
	3.3 Tolerate and accepting immature behavior without parental restraint	0.63
	3.4 Moderate nurturant, less involved	0.36
	3.5 Child dominated communication	0.58
	3.6 Allow immature and irresponsible decision making	0.48
	3.7 Biased in favor of child needs	0.43
	3.8 Little punishment	0.43
ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ		0.81
4. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolved)	4.1 Undemanding	0.38
	4.2 No rules / ignoring	0.58
	4.3 Neglect / maltreatment	0.63
	4.4 Emotionally detached	0.64
	4.5 Infrequent communication	0.58
	4.6 Allow child independence without parental support	0.50
	4.7 Biased in favor of parental needs	0.66
	4.8 Physical and /or psychological abuse	0.62
ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย		0.89

แต่งงานวิจัยครั้งนี้ได้นำมาศึกษาเพียง 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมและแบบปล่อยปละละเลย

การทดลองใช้และการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะดำเนินการทดลองใช้มาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู ที่มีข้อกระทงจำนวน 99 ข้อ มาคัดเลือกเอาเฉพาะข้อกระทงที่วัดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบการใช้อำนาจควบคุม เพื่อให้สอดคล้องกับงาน วิจัยที่สนับสนุน โดยนำไปทดลองกับกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 16-18 ปี จากสถานฝึกอบรมบ้านกรุณาซึ่งเป็นหน่วยงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนกลาง จำนวน 64 คน จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้ มาหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของ ครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเที่ยงและค่าความตรงของเครื่องมือดังนี้

มาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ *Baumrind*

*ค่าความเที่ยง (Reliability) ของมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู

1.ค่าความเที่ยงของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 2 ด้าน

1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian Parenting Style)

- มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.8271

1.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolvement Parenting Style)

- มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.8798

2.ค่าความเที่ยงของเครื่องมือจากกลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ มีค่าเท่ากับ 0.8829

3.ค่าความเที่ยงของลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8) ของมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู

ดู เสนอในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ของลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Words8) จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 2 แบบ

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word8)	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (ครอนบาค)
1.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritatian)	1.1 Strong Demands	0.60
	1.2 Absolutesets of standards	0.53
	1.3 Value of obedience	0.58
	1.4 Lesss nurturant	0.56
	1.5 Discouraging bi-directional	0.65
	1.6 Suppressing child independence and individuality	0.25
	1.7 Biased in favor of parental needs	0.48
	1.8 Threat and punishment	0.39
ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม		0.83
2.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolved)	2.1 Undemanding	0.47
	2.2 No rules / ignoring	0.39
	2.3 Neglect / maltreatment	0.63
	2.4 Emotionally detached	0.61
	2.5 Infrequent communication	0.57
	2.6 Allow child independence without parental needs	0.49
	2.7 Biased in favor of parental needs	0.11
	2.8Physical and / or psychological abuse	0.33
ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย		0.88

ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู

มาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind ซึ่งพัฒนาโดยคณะผู้วิจัย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับการพิจารณาหาค่าความตรงของเนื้อหา จากการสัมมนาร่วมกันเป็นจำนวน 5 ครั้ง เพื่อให้มีความสอดคล้องตรงกันของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 4 แบบ ตามแนวคิดทฤษฎีของ Baumrind รวมทั้งมีการพิจารณาปรับแก้ไขให้มีความสอดคล้องกับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวไทย

2. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อรายงานข้อมูลทั่วไป ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ครอบครัว และเพื่อน ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม ให้มีความครอบคลุมกับเนื้อหาสาระในแต่ละปัจจัยที่ศึกษา

ลักษณะมาตรวัด

เป็นแบบสอบถามที่ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ครอบครัว และเพื่อน ซึ่งมีลักษณะของข้อคำถามครอบคลุมกับเนื้อหาสาระในแต่ละปัจจัยที่ศึกษา

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 10 ส่วน ดังนี้

1. ระดับการศึกษา	หมายถึง	ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง
2. ลำดับการเกิด	หมายถึง	สถานะของลำดับการเกิด ได้แก่ ลูกคนแรก
ลูกคนกลาง ลูกคนเล็ก ลูกคนเดียว
2.1 ลูกคนแรก	หมายถึง	ลูกคนแรกของครอบครัว
2.2 ลูกคนกลาง	หมายถึง	ลูกที่ไม่ใช่ลูกคนแรก และไม่ใช่ลูกคนสุดท้ายของครอบครัว
2.3 ลูกคนเล็ก	หมายถึง	ลูกคนสุดท้ายของครอบครัว
2.4 ลูกคนเดียว	หมายถึง	ลูกคนเดียวของครอบครัว
3. รายได้ของครอบครัว	หมายถึง	รายได้ต่อเดือนของพ่อหรือแม่ที่มีรายได้สูงสุดในครอบครัว
4. การคบเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมาย	เป็นการถามถึงจำนวนเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมาย ของเยาวชนที่กระทำผิดทั้ง 2 กลุ่ม	

5. อายุที่กระทำผิดครั้งแรก หมายถึง อายุที่เยาวชนกระทำผิดครั้งแรก และถูกตัดสินให้
เข้ารับการอบรมที่สถานฝึกอบรมของสถานพินิจฯ
7. การเกี่ยวพันกับสารเสพติด หมายถึง สภาวะที่เยาวชนยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดในลักษณะ
ของการเสพ
9. สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ หมายถึง สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ของเยาวชนที่กระทำผิดทั้ง
2 กลุ่ม ได้แก่
- พ่อแม่อยู่ด้วยกัน
 - พ่อแม่แยกกันอยู่ หรือ หย่าร้าง
 - พ่อหรือแม่เสียชีวิต
 - พ่อและแม่เสียชีวิต

วิธีตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือขีดเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างหน้า
ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ซึ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปในแต่ละข้อนั้น จะเป็นรูปแบบการให้
คะแนนโดยการใส่รหัสและคะแนนดิบ

เนื่องจากมีตัวแปรบางส่วนที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั่วไป ซึ่งได้แก่ ตัวแปรลำดับการเกิด และตัว
แปรสถานภาพการสมรสของพ่อแม่ เป็นตัวแปรกลุ่ม (Categories Variables) คือ มีลักษณะย่อยในแต่ละ
ละกลุ่มตัวแปร และตัวแปรการเกี่ยวพันกับสารเสพติด ซึ่งเป็นตัวแปรทวิ (Dichotomous Variables) คือ
มีลักษณะที่ให้เลือกว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สร้างตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรระดับชั้น
(Dummy Variables) ทั้งหมด โดยการให้คะแนน 0 หรือ 1 แก่การเป็นสมาชิกกลุ่ม ของแต่ละลักษณะ
ย่อยของตัวแปรกลุ่มและตัวแปรทวิแต่ละตัวซึ่งผู้วิจัยได้แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้นในตารางที่
5 - 7 (ดูในภาคผนวกข.)

สำหรับตัวแปรระดับการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดรหัสแทนระดับการศึกษาด้วยจำนวนปีที่ได้รับ
ศึกษา เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยโปรแกรม SPSS ดังต่อไปนี้

ป.1 แทนรหัสด้วย 1 ปี	ป.2 แทนรหัสด้วย 2 ปี
ป.3 แทนรหัสด้วย 3 ปี	ป.4 แทนรหัสด้วย 4 ปี
ป.5 แทนรหัสด้วย 5 ปี	ป.6 แทนรหัสด้วย 6 ปี
ม.1 แทนรหัสด้วย 7 ปี	ม.2 แทนรหัสด้วย 8 ปี

ม.3 แทนรหัสด้วย 9 ปี

ม.4 แทนรหัสด้วย 10 ปี

ม.5 แทนรหัสด้วย 11 ปี

ม.6 แทนรหัสด้วย 12 ปี

สำหรับตัวแปรรายได้เฉลี่ยของครอบครัวและตัวแปรการคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลตามความเป็นจริงที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาใช้ในการวิเคราะห์ โดยไม่ต้องมีการสร้างรหัส

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยยื่นต่อผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. นำแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยที่ศึกษา และมาตรฐานการอบรมเลี้ยงดู ตามแนวคิดของ Baumrind ที่พัฒนาโดยคณะผู้วิจัย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปให้กลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำและเยาวชนที่กระทำผิดครั้งเดียวทำ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยแจกเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งอุปกรณ์การเขียนให้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ผู้วิจัยอ่านคำแนะนำ และอธิบายการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างฟังอย่างละเอียด

2.3 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือได้ไม่ได้นัก ผู้วิจัยได้ทำการแยกกลุ่มและได้อ่านข้อกระทงให้ฟังทีละข้อ

การรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำที่ถูกกักตัวอยู่ในบ้านกฤณาและบ้านอุเบกขา สำหรับกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว จะทำการเก็บข้อมูลจากงานควบคุมและสอดส่องของสถานพินิจกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติร้อยละ (%) ค่ามัธยฐาน (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และจากมาตรฐานการอบรมเลี้ยงดู
2. ในการทำนายปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนชายในสถานพินิจ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้สถิติวิลคิสแลมดา (Wilks's Lambda) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรที่มีอยู่เข้ามาวิเคราะห์เป็นขั้นๆ โดยการเพิ่มตัวแปรครั้งละ 1 ตัว ตามลำดับความสำคัญของตัวแปร หากค่า Wilks's Lambda ที่ได้มีค่าต่ำ หรือมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ จะหมาย

ความว่า ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์นั้นมีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ดี

การนำเสนอข้อมูล

1. แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปร ที่มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ และกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว โดยเสนอในรูปแบบตาราง
2. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอัตราส่วนร้อยละ ระหว่างกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำและกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว โดยเสนอในรูปแบบตาราง